

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205996
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120205996.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletú A., bytom u otca, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny E., dieťa rodičov: matky V. a otca B., o návrhu otca na uloženie povinnosti matke vydať osobné veci maloletej a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky a otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. septembra 2020, č.k. 31P/77/2020-22, takto

rozhodol:

I. Vo výroku I. v bodoch 1., 2., 3. a vo výroku II. uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Vo výroku I. v bodoch 4., 5., 6., 7. uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že v tejto časti návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke dieťaťa uložil povinnosť vydať maloletej A. hnuiteľné veci patriace maloletej A.: 1. notebook Q., 2. drôtová herná myš S., 3. slúchadlá A., 4. mobilný telefón I., 5. kolobežku D., 6. bezdrôtový bluetooth reproduktor B. 7. úspory v hotovosti vo výške 80 eur. Výrokom II. vo zvyšku návrh otca zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že otec dieťaťa sa svojím návrhom domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by matke dieťaťa uložil povinnosť odovzdať maloletej všetky osobné veci maloletej, nachádzajúce sa v byte matky. V doplnení návrhu otec špecifikoval 7 položiek, vydania ktorých sa od matky dieťaťa pre maloletú domáha. Zároveň žiadal, aby súd v prípade, ak matka niektorú z uvedených vecí maloletej nevydá v lehote 10 dní od vykonateľnosti uznesenia, bola zaviazaná povinnosťou zaplatiť maloletej k rukám otca ním uvedené sumy za jednotlivé hnuiteľné veci. Zároveň uviedol, že ak súd navrhované neodkladné opatrenie nenariadi, toto jeho podanie je potrebné považovať za návrh vo veci samej. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 2 ods. 1, 2, § 360 ods. 1 CMP, § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 330 ods. 2 CSP. Súd konštatoval, že maloletá A. má XX rokov a pochádza z priateľského vzťahu rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Naposledy bolo o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.04.2020, č.k. 34P/36/2020-22 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.08.2020, č.k. 6CoP/27/2020-87 o neodkladnom opatrení, na základe ktorého bola maloletá A. ponechaná v starostlivosti otca do právoplatného rozhodnutia súdu o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletej v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 31P/26/2020 a matka dieťaťa bola zaviazaná povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou 30 eur mesačne. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.08.2020. Súd ďalej konštatoval, že na súde prvej inštancie pod sp. zn. 31P/26/2020 prebieha konanie o návrhu otca, ktorým sa domáha zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, určenia vyživovacej povinnosti matke a úpravy styku matky s maloletou. Súd bol toho názoru, že otec dieťaťa v danej veci osvedčil existenciu právneho vzťahu účastníkov, právny záujem na tomto rozhodnutí, ako aj skutočnosť, že právne vzťahy účastníkov si vyžadujú dočasnú úpravu. Z obsahu návrhu otca mal súd za preukázané, že osobné veci maloletej jej stále zadržáva matka v mieste

svojho bydliska, pričom ich doposiaľ neodovzdala maloletej, aby ich táto mohla užívať v domácnosti otca, kde sa v súčasnosti na základe rozhodnutia súdu nachádza. Ide o notebook s myšou a slúchadlami, ktoré maloletá potrebuje pri príprave do školy, čím jej túto prípravu matka ohrozuje, resp. neumožňuje. Taktiež mobilný telefón je pre maloletú v jej veku nevyhnutnosťou. Súd nevidel dôvod na to, aby matka aj naďalej zadržovala maloletej kolobežku alebo reproduktor. Rovnako súd matku zaviazal, aby maloletej odovzdala jej úspory. Súd bol toho názoru, že otec dostatočne preukázal a identifikoval veci, ktoré sú v osobnom vlastníctve maloletej, pričom táto ich z dôvodu správania sa jej matky nemôže užívať. Podľa súdu je v záujme maloletej, aby jej tieto veci boli matkou odovzdané a preto návrhu v uvedenej časti vyhovel. Vo zvyšnej časti, teda v časti, v ktorej otec žiadal v prípade, ak matka veci maloletej neodovzdá, ich finančnú náhradu, súd návrh zamietol z dôvodu, že toto rozhodnutie bude spôsobilým exekučným titulom a ak matka veci dcére nevydá dobrovoľne, má otec právo vymáhať ich exekúciou. Súd dodal, že napriek návrhu otca aj na začatie konania vo veci samej mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia totožného obsahu s výrokom vo veci samej, bude účinnejšie chránený záujem maloletej. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie obaja rodičia.

3. Matka podala odvolanie vo vyhovujúcej časti uznesenia, t.j. vo výroku I. a žiadala uznesenie v tejto časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že hnutelné veci označené číslom 1., 2. a 3. boli a sú jej súkromným majetkom, zaobstarala si ich 20. a 21. decembra 2016 v O. pre vlastnú potrebu. Tieto veci financovala zo spotrebného úveru, ktorý si vzala 19.12.2016 v A.. Úver je na jej meno a výlučne ona ho aj spláca. Pokiaľ ide o notebook, tento maloletá mohla používať v čase, keď s ňou bývala. Po odchode z domácnosti sa jej maloletá viackrát pýtala, či jej notebook nedá, čo odmietla a vysvetlila jej aj prečo. Uistila ju, že keď bude kedykoľvek potrebovať si na ňom robiť domáce úlohy, projekty a prezentácie, môže prísť k nej do domácnosti. Maloletá teda nie je odkázaná kvôli počítaču (notebooku) chodiť 5 km k sestre otcovej priateľky. Uviedla, že pokiaľ otec dieťaťa predložil ohľadne kúpy týchto vecí pokladničné doklady, tieto jej odcudzil a podľa nej ich schoval, aby ich mohol v budúcnosti proti nej použiť. Otec klame a zavádza, pokiaľ tvrdí, že tieto veci zakúpil maloletej on. V tom čase bol jeho príjem veľmi nízky, mal exekučné zrážky z dôvodu dlhov, aj preto si nechával mzdu zasielať na jej účet. Úspory v hodnote 80 eur má maloletá u nej odložené. Tieto úspory nadobudla z narodenín a menín predovšetkým od príbuzných z jej strany. Obávala sa, že by ich použila v rozpore s jej súhlasom, pričom ona je toho názoru, že má právo o tomto rozhodovať, keďže uvedené úspory nadobudla maloletá v období, keď bývala s ňou. Telefón a kolobežku maloletej odovzdá, a to bezodkladne. Pokiaľ ide o reproduktor, uvedený pod bodom 6., tento sa v jej domácnosti nenachádza a nenachádzal sa tam už dlhšiu dobu pred odchodom maloletej A. z jej domácnosti. Maloletá jej v septembri 2020 vravela, že reproduktor nevie už dlhšiu dobu nájsť a skonštatovala, že jej ho zrejme ukradli na lyžiarskom výcviku vo februári 2020.

4. Otec odvolaním napadol zamietajúci výrok uznesenia, t.j. výrok II. a žiadal uznesenie v tejto časti zmeniť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (alternatívneho petitu) vyhovieť. Poukázal na to, že alternatívny petit v návrhu uviedol preto, že mal obavu, že matka sa rôznymi obštrukciami bude snažiť vyhnúť odovzdaniu veci maloletej A., čo mimochodom aktuálne aj jej odvolanie potvrdzuje. Podľa jeho názoru súd nesprávne právne vec posúdil, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia považoval za osvedčenú potrebu neodkladne upraviť pomery účastníkov tým, že matka je povinná vydať hnutelné veci maloletej, ale už nepovažoval za osvedčenú potrebu neodkladne upraviť pomery aj tak, že matke uloží povinnosť zaplatiť finančnú náhradu za hnutelné veci v prípade, ak matka svoju povinnosť vydať tieto veci maloletej dobrovoľne nesplní. Nevie prečo súd jeho návrhu nevyhovel v celom rozsahu, keď dôvody uvedené v návrhu sú totožné tak vo vzťahu k povinnosti vydať hnutelné veci, ako aj vo vzťahu k povinnosti zaplatiť finančnú náhradu v prípade ich dobrovoľného nevydania. Súd návrh v uvedenej časti nezamietol ako nedôvodný, ale z pohľadu súdu akoby z dôvodu jeho nadbytočnosti. S uvedeným však nemôže súhlasiť. Zdôraznil, že keďže ide o veci, ktoré maloletá A. potrebuje prevažne na zabezpečenie jej vzdelávacích potrieb, je jasné, že v prípade, ak tieto veci matka maloletej nevydá, bude musieť takéto veci maloletej zabezpečiť nové v aktuálnych obstarávacích cenách. On v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nežiadal primárne zaplataenie finančnej náhrady za hnutelné veci, ale primárne žiadal ich vydanie. Nim predpokladané obštrukcie zo strany matky maloletej sa už dejú, keďže matka maloletej vydala dňa 08.10.2020 iba mobilný telefón I. a kolobežku. Ostatné veci jej nevydala argumentujúc, že vo veci podala odvolanie a o povinnosti vydať ostatné veci rozhodne odvolací súd.

5. K odvolaniu otca matka maloletej vo vyjadrení uviedla, že mobilný telefón I. a kolobežku maloletej odovzdala k rukám otca dňa 08.10.2020 a pokiaľ ide o ostatné veci, k týmto sa vyjadrila vo svojom odvolaní z 05.10.2020. Poukázala na to, že otec pri odovzdávaní vecí zdôraznil, že podá návrh na exekúciu z dôvodu neodovzdania všetkých vecí, ktoré požadoval a tiež sa vyjadril, že mu mala najprv veci odovzdať a až potom podať odvolanie. S týmto nemohla súhlasiť, pretože ako uviedla aj v odvolaní, ide o jej súkromný majetok a chcela sa vyhnúť ďalšiemu spätnému vymáhaniu týchto vecí, čo by celý proces predlžovalo. Úspory maloletej vo výške 80 eur jej nevydala; na poslednom stretnutí s maloletou 05.11.2020 sa o nich rozprávali a dcéru uistila, že jej nemá problém tieto peniaze dať a poprosila ju, aby spoločne dospeli k dohode, na aký účel tieto úspory minie. Ona rešpektuje vykonateľnosť uznesenia, avšak naďalej trvá na tom, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vecí, nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu vecí a rozhodoval na základe jednostranného tvrdenia otca, pričom nepreskúmaval vlastníctvo hnutelných vecí. Ako už uviedla, súd rozhodoval na základe jej odcudzených pokladničných dokladov, ktoré si otec schoval a odmietol jej ich odovzdať. Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu vo zvyšku (výrok II. uznesenia), považuje uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti za správne. Podľa nej je nelogické, aby otec od nej požadoval finančnú náhradu za jej vlastný majetok, pričom ona súdu podrobne preukázala, že prvé tri veci uvedené vo výroku I. uznesenia, sú jej vlastníctvom.

6. Otec k odvolaniu matky vo vyjadrení uviedol, že toto nepovažuje za dôvodné a žiadal v napadnutej časti uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že skutočne dňa 08.10.2020 matka maloletej A. vydala mobilný telefón I. a kolobežku, ostatné veci maloletej nevydala. Nie je pravdou, že prvé tri veci uvedené vo výroku I. uznesenia sú vo vlastníctve matky maloletej. Tieto veci boli kupované v decembri 2016 ako vianočný darček pre maloletú a na Vianoce jej aj boli odovzdané. Podľa neho nie je dôležitá skutočnosť z akých prostriedkov boli financované a nemá to význam ani pre posúdenie, či k nim maloletá nadobudla vlastnícke právo alebo nie. Zdôraznil, že on nikdy netvrdil, že uvedené veci kúpil výlučne on maloletej a výlučne z jeho finančných prostriedkov. Peniaze na matkinom účte neboli žiadnym spôsobom osobitne rozčlenené na sumu bežných príjmov jeho a matky dieťaťa a na sumu získanú z úveru. Preto nie je možné povedať, ktorá položka bola kúpená z matkiných peňazí, ktorá z jeho peňazí a ktorá z úveru. Pritom z výpisu z účtu matky za mesiac december 2016 vyplýva aj to, že jeho príjem od zamestnávateľa v uvedenom mesiaci bol vo výške 843,18 eur. Tak ako matka tvrdí, že uvedený notebook kúpila ona z peňazí získaných z úveru, rovnako on môže tvrdiť, že maloletej kúpil notebook s príslušenstvom on z jeho peňazí, pretože suma jeho príjmu v mesiaci december 2016 podstatne prevyšovala sumu potrebnú na kúpu notebooku s príslušenstvom. Kúpiť maloletej A. notebook s príslušenstvom bolo ich spoločné rozhodnutie s matkou a uvedené veci jej boli aj na Vianoce 2016 darované. Matka pritom v odvolaní už účelovo tvrdí, že ona takýto úmysel nemala. V danej pochybnosti vzbudzujúcej situácii je podľa neho potrebné chrániť dobrú vieru maloletej A. a celú situáciu vykladať v jej prospech, a to, že k účinnému uzatvoreniu darovacej zmluvy došlo a že maloletá ako obdarovaná z predmetnej darovacej zmluvy je výlučnou vlastníčkou notebooku s príslušenstvom od momentu ich prevzatia, teda od 24.12.2016. K uzatvoreniu takejto zmluvy bola maloletá A. v uvedenom čase nepochybne plne spôsobilá. Tvrdenie matky, že maloletá mohla notebook s príslušenstvom kedykoľvek v jej domácnosti používať nie je pravdivé, keď tento využíval predovšetkým partner matky a maloletej ho často odmietal poskytnúť. Pokiaľ ide o pokladničné doklady o nákupe notebooku s príslušenstvom, tieto si ponechal z dôvodu, ak by bolo potrebné ich v prípade poistnej udalosti predložiť poisťovni, s ktorou on uzatvoril poistnú zmluvu. Nie je pravdou, že zavádza súd, tak ako tvrdí matka; práve matka najskôr uvádzala ohľadne hnutelných vecí uvedených v bode 1.,2.,3. uznesenia, že sú spoločnými, teraz však už tvrdí, že sú v jej výlučnom vlastníctve. Rovnako odmieta matkine klamstvá a ničím nepodložené domnienky, že jej odcudzil pokladničné doklady, že ich chcel v budúcnosti použiť proti nej, že ju nimi vydieral a podobne. Rovnako sú nepravdivé tvrdenia matky, že mal exekútorom zablokovaný účet v banke a preto si nechal posilať mzdu na matkin účet. Exekútor v jeho prípade nevykonával exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu v peňažnom ústave, ale zrážkami zo mzdy, keď zrážku vykonal jeho zamestnávateľ a až zníženú sumu mzdy po vykonaní zrážky mu poukázal na účet.

7. Otec v replike k vyjadreniu matky zdôraznil, že so skutočnosťami ňou uvedenými vo vyjadrení nesúhlasí, v celom rozsahu zotrúva na svojom odvolaní. Zároveň vo vyjadrení zotrval na jeho stanovisku k námietkam matky, ktoré uviedol už vo vyjadrení k odvolaniu matky.

8. Kolízný opatrovník sa k odvolaniu rodičov písomne nevyjadril.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. v bodoch 1., 2., 3., ako aj vo výroku II. potvrdiť, vo výroku I. v bodoch 4. až 7. je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietnuť.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

14. Účelom neodkladného opatrenia je okamžite súdne riešiť vec, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, teda ak je splnený predpoklad naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Neodkladné opatrenie je právnym inštitútom procesného práva, ktoré možno vydať za predpokladu, že sa jedná o stav, kedy vec neznesie odklad, kedy je potrebný okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia a súčasne, keď sú aspoň osvedčené základné skutočnosti umožňujúce záver o dôvodnosti nároku, ktorému má byť poskytnutá súdna ochrana. Neodkladné opatrenie si vyžaduje naliehavosť takéhoto opatrenia, osvedčenie danosti práva a nevyhnutnosť potreby takejto úpravy. Predpokladom jeho nariadenia je teda existencia naliehavej potreby operatívneho zákroku súdu, ktorá neznesie odklad a vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov, pričom treba vždy brať zreteľ na najlepší záujem dieťaťa.

15. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pri ich nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Je však nutné, aby sa osvedčili dôvody na jeho nariadenie, t.j. potreba neodkladnej úpravy pomerov. Súd sa obmedzí na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť úpravy pomerov, pričom miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie.

16. V danej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že rodičia maloletej A. nie sú manželmi. Maloletá A., ktorá bude mať onedlho 14 rokov, pochádza z priateľského vzťahu rodičov. Títo nežijú v spoločnej domácnosti od mája 2017. Naposledy bolo o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.04.2020, č.k 34P/36/2020-22 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.08.2020, č.k. 6CoP/27/2020-87 o neodkladnom opatrení, ktorým bola maloletá A. ponechaná v starostlivosti otca do právoplatného rozhodnutia súdu o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletej, v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 31P/26/2020 a matke dieťaťa bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 30 eur mesačne. Zároveň v konaní Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/26/2020 prebieha konanie o návrhu otca, ktorým sa domáha zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, určenia vyživovacej povinnosti matke a tiež úpravy styku matky s maloletou.

17. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyhovel návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a uložil matke povinnosť vydať maloletej všetkých 7 položiek vecí, bližšie špecifikovaných vo výroku I. uznesenia a návrh otca na zaplatenie finančnej náhrady za matkou nevydané veci zamietol, keď mal za to, že uznesenie o vydaní vecí bude spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého sa otec môže domáhať, v prípade nevydania vecí matkou, exekúcie.

18. Ako je ďalej zrejme z obsahu spisu, predovšetkým z výpisu z účtu matky a z podaní rodičov, prvé tri označené veci (notebook Q., drôtová herná myš S., slúchadlá A.) boli zakupované pred Vianocami 2016, a to dňa 20.12.2016 a 21.12.2016 v O. N. E.. Uvedené veci bolo zaplatené kartou z účtu matky, na ktorý jej boli pripísané nielen peniaze z čerpaného spotrebiteľského úveru (19.12.2016), ale na tento

účet prichádzala jej mzda, ale aj mzda otca maloletej. Podľa tvrdenia otca maloletej, ktoré tvrdenie sa aj odvolaciemu súdu javí ako hodnoverné, spoločne s matkou kúpili uvedené veci maloletej ako vianočný darček, pričom bol maloletej v uvedenom čase takto kúpený aj telefón I. (ktorý jej bol aj s kolobežkou medzičasom matkou vydaný).

19. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považoval za osvedčenú existenciu právneho vzťahu účastníkov, právny záujem na rozhodnutí, ako aj skutočnosť, že právne vzťahy účastníkov si vyžadujú dočasnú úpravu, i keď iba v časti. Odvolací súd považoval v záujme maloletej a za nevyhnutné v súčasnej dlhodobo pretrvávajúcej epidemiologickej situácii, keď z dôvodu vládných nariadení prebieha u detí (hlavne II. stupňa ZŠ, ktorého žiačkou je aj maloletá A.), dištančné vzdelávanie, aby matka maloletej vydala prvé tri veci, ktoré sú pre ňu nevyhnutné na prípravu do školy a jej dištančné vzdelávanie.

20. Pokiaľ ide o veci, uvedené pod č. 4. a 5., t.j. telefón I. a kolobežka D. O., ako potvrdili obaja rodičia, tieto dve veci boli matkou maloletej v priebehu konania vydané. Ohľadne vecí, uvedených pod číslami 6. (bluetooth reproduktor B.) a 7. (úspory maloletej 80 eur), vydania ktorých sa otec taktiež domáhal, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nepovažoval návrh za dôvodný a vyžadujúci úpravu ich vzťahov formou neodkladného opatrenia. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ohľadne vecí 4. až 7. zmenil a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadne týchto vecí (4. až 7.) zamietol. Za danej situácie odvolací súd považoval za nevyhnutné a dôvodné potvrdiť aj zamietajúci výrok II. napadnutého uznesenia (zaplatenie finančnej náhrady matkou za nevydané veci maloletej), pričom všetky dôkazy, ako aj tvrdenia rodičov budú predmetom konania súdu prvej inštancie vo veci samej, na ktorom súd vykoná dokazovanie za účelom zistenia všetkých rozhodných skutočností, potrebných pre svoje rozhodnutie, a to aj nad rámec dôkazov uvedených alebo predložených účastníkmi konania.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.